पुनः कथं भूतां । लीलां हेलां धारयतीति लीलाधरां तां । हेलालीले इत्यमरः । पुन° । कृशतनुं कृशा तनुः शरीरं यस्याः सा तां । पु° । चपलायताक्षीं चपले चंचले आयते दीर्घे अक्षिणी यस्याः सा तां । पु° । काश्मीर°रागां । काश्मीरं कुंकुमं गन्धः चंदनं मृगनाभिः कस्तूरिका तैः कृत अंगरागः शरीरलेपो यया सा तां । पु° । कर्पूरपूग°मुखीं । कर्पूरोघनः सारपूगं पूगीफलं ताभ्यां परिपूर्णं परीतं मुखं यस्याः सा तां । पूगः क्रमुकवन्दयोः इत्यमरः ॥९॥

अद्यापि तत् कनकगौरकृताङ्गरागं
प्रस्वेदविन्दुविततं वदनं प्रियायाः ।
अन्ते स्मरामि रतिखेदविलोलनेत्रं
राहूपरागपरिमुक्तमिवेन्दुबिम्बं ॥१०॥

अद्यापि प्रियायाः प्राणवल्लभायाः तत् पूर्वदृष्टं वदनं एतादृशं स्मरामि । कीदृशं । कनक°रागं कनकगौरेण कुंकुमेन कृत अंगरागः तिलको यत्र तत् । कनकगौरं कुंकुमं इति विश्वकोषः । कथं भूतं वदनं । अन्ते सुरतमध्ये प्रस्वेदविन्दुविततं प्रस्वेद-विन्दुभिः घर्मजलक्षणैः विततं व्याप्तं । पु° । रतिखेदविलोलनेत्रं । रतिखेदेन सुर-तश्रमेण विलोले नेत्रे यस्य यत्र वा तत् । किं इव स्मरामि । राहू°मुक्तं इन्दु-बिंबं इव । राहोः उपराग उपग्रासः तेन परिमुक्तं पीतरसं इन्दुमण्डलं इव स्म-रामि । एतेन मुखसंपूर्णं निर्मलता चोक्ता ॥१०॥

अद्यापि तन्मनसि संपरिवर्तते मे
रात्रौ मयि ज्युतवति क्षितिपालपुत्र्या ।
जीवेति मङ्गलवचः परिहृत्य कोपात्
कर्णे कृतं कनकपत्रमरालकेश्या ॥११॥

अद्यापि उद्बन्धनसमये ऽपि तत् मे मम मनसि चित्ते संपरिवर्तते तिष्ठति । तत् किं । क्षितिपालपुत्र्या राजकन्यया मयि ज्युतवति सति क्षिंकां (क्षिप्तां?) कुर्वति सति कोपात् पूर्वजनितकेलिक्रोधात् जीव इति मंगलवचः कल्याणवचनं परिहृत्य त्यक्त्वा यत् कनकपत्रं आभरणविशेषं कर्णे श्रुतौ कृतं रोपितं तत् संपरिवर्तते । प्रागवस्थायां समुद्भूतकेलिकलहोपजातक्रोधवशेन कसमन्द पानीयभूमौ क्षिप्तं पश्चाद् रात्रौ मयि ज्युतवति सति नेदं भद्रं इति मनसि संधाय अवैधव्य प्रेमातिशयसूच-कत्वेन कर्णपाशातिथिं कृतवतीत्यर्थः । कथं भूतया । अरालकेश्या अराला: वक्रि-नाः केशाः यस्याः सा तया । अरालं वक्रिनं क्षिप्तं वक्रं इत्यमरः । अनालयन्त्या इति पाठे मौनपरयेत्यर्थः ॥११॥